

МИЛОСТИВИ ДЕЦА.

Когато въ градеца, съседенъ на града, дето бѣхъ учитель, избухна страшенъ пожаръ, та изгори всички къщи, казахъ на моитѣ ученици:

— Деца, съседниятъ градецъ изгорѣ. Може би въ тоя мигъ стотина деца сж безъ подслонъ, безъ хлѣбъ и безъ дрехи. Не искате ли да помолимъ правителството да приеме поне двадесетина отъ тѣхъ въ нашето училище?

И днесъ виждамъ, съ какво вълнение ми отговориха децата:

— О, да! Разбира се! Да, господине учителю!

Но азъ имъ казахъ:

— Мои деца, обмислете добре, що говорите! Нашата държава е бедна: тя отпуска съвсемъ малко пари за храна и облѣкло на бедни ученици отъ училището ни. Не можемъ да бждемъ сигурни, че заради тия клети, бездомни дечица тя ще ни отпусне повече, отколкото ни дава сега. Какво ще стане тогава? Вие ще бждете принудени да работите повече, за да се поддържате, а въ сѣщото време да ядете по-малко, па—може би дори и да сподѣляте дрехитѣ си съ новодошлитѣ. Затова ви казвамъ да си помислите. Недейте иска да дойдатъ, ако не сте готови отъ все сърдце да понесете тия лишения заради тѣхъ!

Следъ като имъ поговорихъ колкото се може победително, азъ ги накарахъ да повторятъ сами моитѣ думи, за да бжда сигуренъ, че сж разбрали добре, що би могло да стане, следъ като приемемъ пострадалитѣ ученици.

Но децата останаха непоколебими въ своето решение и заявиха едногласно:

— Да, да, господине, учителю. Съгласни сме да дойдатъ бездомнитѣ деца, дори и ако стане нужда да ядемъ по-малко, а да работимъ повече. Ще раздѣлимъ и дрехитѣ си съ тѣхъ, но ще бждемъ доволни, че сме ги прибрали. Нека дойдатъ: ние желаемъ да сподѣлимъ съ тѣхъ всичко, що имаме.

П.

Добритѣ,
послушни и
трудолюбиви деца
сж обичани отъ всички.
Тѣ доставятъ радостъ на родители и учителитѣ си. Тѣ помагатъ винаги на слабитѣ и беднитѣ си другарчета.

НАШИ ПИСАТЕЛИ

ЕЛИСАВЕТА БЪЛЧЕВА БАГРЯНА

Талантлива съвременна наша писателка. Родена е въ гр. Сливенъ презъ 1894 год. Свършила гимназия и университета въ София, следъ което е учителствувала въ Враца и Кюстендилъ.

Тя започва да печати стихове като студентка и още тогава проличаватъ поетичнитѣ заложби на голѣмия ѝ талантъ.

Написала е следнитѣ стихотворни сборки: „Вѣчната и святата“, „Звезда на моряка“, „Сърдце човѣшко“, „Търкулната годинка“ (стихотворения за деца) и др.

Пѣснитѣ ѝ сж винаги сърдечни, искрени и пълна съ голѣма любовъ къмъ човѣка. Поезията на Багряна е творчество, което иде отъ дълбочината на сърдцето ѝ. Тя обогатява нашата поезия съ хубави и оригинални стихове, изпълнени съ пленителна красота.

Много отъ стихотворенията на Елисавета Багряна сж преведени въ чужбина.

За творчеството ѝ се пишатъ хубави отзиви не само въ нашитѣ вестници и списания, но и въ чуждестраннитѣ.

Пожелаваме ѝ да бжде здрава, бодра и щастлива, за да създаде още по-хубави стихотворения.

ВЕЛИКДЕНЬ

И ето, надъ свѣта
застана Пролѣтъта . . .
Пристигна тя прекрасна,
пристигна въ утро ясно. —
Надъ градове, села,
повѣха две крила,
и погледъ синъ надникна,
и гласъ незнаенъ викна:
— Хеи, стига зименъ сънь!
Вижъ, чудо става вънь!
Царь Слънчо, въ златна броня,
препуска огненъ коня,
запали се небето,
разцвѣтна се полето,
не млѣква въвъ леса
на птицитѣ гласа. —
И чуй! — Христосъ възкресе!
въ свѣта се вестъ понесе . . .

Е. Багряна

МАЙКА МИ.

Ти люлката си ми люлѣла
съсъ пѣсни, майчице, упойни,
надъ менъ катъ ангелъ ти си бдѣла
презъ моитѣ ноши неспокойни.

Душата ми отъ тебъ научи
доброто да обича страстно,
отъ твоята душа засучи
любовъ къмъ всичко тукъ прекраснo!

Ив. Вазовъ.

Подъ твоето крило растѣлъ съмъ,
заяквалъ съмъ подъ грижи мили,
отъ твоята речъ и взоръ черпилъ съмъ
и радостъ и духовни сили.